

DEN MUNTRE GOSSEN

Folkvisa från Östergötland

Ker - sti du kom du så sko - la vi sväng - a
 ser jag rätt på dig så har du nog lust sa'n!
 Pli - ra man la - gom på her - re - gårds - dräng - a'
 gran - na ä' di fäll men ha ing - a must sa'n!
 Stic - ka i ma - ten och ga - pa på äng - a'
 lik - som kom - me de på främ - man - de kust sa'n.

Spelman spela och alla ska sjunga
 lustigt, Kersti lilla, känner du mej sa'n!
 Se på de gamla de sitta så tunga
 mysa fromt på mun och glamma för sej sa'n!
 Låt oss män dansa, allt men vi är unga
 snart det kommer en tid, som nog säger nej, sa'n!

Tiden hon kan liksom strömmen vid såga'
 löpa natt och dag. Hon har ingen rast, sa'n!
 Rycker i forsen, båd höga och låga
 bäst vi muntra gå då har hon oss fast, sa'n!
 Fritt må hon löpa, men det vill jag våga
 är jag munter och glad, så står jag mitt kast sa'n!

Hursch här är den, som kan gå när det gäller
 ut och slåss för kung och fädernesland, sa'n!
 Gråter mi Kersti så kanske jag fäller
 också en tår, som rinner ner på dess hand, sa'n!
 Men uti ledet när skottet det smäller
 skam ta' mej om jag ej då är en man, sa'n!

Hade jag gods eller granna galoner
 när det blåser: marsch! så måste jag ut, sa'n!
 Dränga' i byn och de höga Baroner
 alla få de bära svärd eller spjut, sa'n!
 Skjuta en sparv, eller stå för kanoner
 ingen rädder är för kulor och krut, sa'n!

Spelman dricker, och alla ska dricka
 lustigt Kersti lilla ta dej en tår, sa'n!
 Se på de gamla de börja bli kvicka
 grannas morfar ler och säger: Gutår sa'n!
 Alla för kungen och var för sin flicka
 så det var i fjol och så är det i år sa'n!

Börja på nytt i en ring må ni veta
 nu ska polskan få ett friare lopp, sa'n!
 Jerken låt bli hör du, nämndemans Greta.
 Ser du ej Herr Länsman bjur henne opp, sa'n!
 Länsman och fogden dem må du ej reta
 ty då får hin Onde makt med din kropp, sa'n!

Fönsterna frostas, och knutarna braka
 vintergatan glimmar bister och klar, sa'n!
 Mor står i spiseln och gnistorna spraka
 lagar gröten till och nickar åt far, sa'n!
 Den som ej rimmar får gröten ej smaka
 kommer därpå an så vet jag min karl, sa'n!

Hjärtat i bröstet när så det ska vara
 litet smått och gott på fatet ibland, sa'n!
 Leva i ro för sitt samvete bara
 ha sej en dans om söndan, när man så kan, sa'n!
 Då vill jag fritt låta sorgerna fara
 då ej lyster mig till främmande land, sa'n!